

Հօն՝ ուր թշնամի թշնամոյ դիպաւ ,
 Անողորքի անգութ հարուածով .
 Եւ սեպտեմբերի պայծառ առւըտուն՝
 Տրոփելով՝ իրենց ցուցուած տեղերուն
 Անհեծեալ ձիք վեց հարիւր վազէին ,
 Լըսելով զհրնչումըն գալարփողին :
 Թագէ առաւօտն ի կըռուատեղին .
 Կապոյտ եւ հանդարտ երկընքին ներքեւ՝
 Մահու քընով պաղ խաղաղ եւ լըռին
 Վեց հարիւր հեծեալք քունեն անարեւ :
 Չայն փողոյն՝ այլ չի գրգեր հողինին՝
 Կըռուի կրակի գէմ գալ այնուհետեւ .
 Ոչ այլ ձայն՝ բայց լուկ հրեշտակի փողոյն
 Կըրնայ նորէն կեանք տալ հօն ընկելոյն :
 Կտարած դասակարգք զրահազգեստ զընդին ¹ ,
 Այն պատերազմիկքն եռանդուն կտրիճ ,
 Զինակոչ ձայնով դան եւ հաւաքին .
 Հոչակուի համբաւըն սըրտակտրիչ :
 Մինչ սեպտեմբերի պայծառ առւըտուն՝
 Տրոփելով՝ իրենց ցուցուած տեղերուն
 Անհեծեալոր ձիք վեց հարիւր վազեն ,
 Երբ գալարփողոյն հնչումը լըսեն :

ՀԱՅԻ ՊԱՏԱՌԻ ՄԸ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ՄԵՐԳ՝

ՆԱՄԱԿ ՔՍԱՆԵՐՈՐԳ ՀԻՆԳԵՐՈՐԳ

(Տես երես 188.)

Այսօր ուրիշ մէկ անձի մը հետ ծա-
 նօթանանք պիտի , որ վրան մտածելու
 արժանի է : Այդ անձը թթուածնի ու
 բնածխի ծնունդ մըն է , այլ ոչ մի և նոյն
 օրինակաւ , ինչպէս դու հօրդ ու մօրդ

1 Cuirassiers.

աղջիկն ես : Ինչ որ կը պատահի այդ աշ-
 խարհին մէջ՝ մի և նոյն չէ անոր հետ որ
 'ի մեզ կը հանդիպի : Թթուածինը և
 բնածուխը անանկ մէկմէկու հետ կը
 խառնուին ու կը միանան , որ մէկ ամ-
 բողջ մը կը ձևացնեն , մէկ անձ մը , որ
 իրենց ծնունդը կ'ըսուի :

Երկուքն ալ մէկմէկու հետ միանա-
 լով անյայտ կ'ըլլան , և այն նոր անձն
 որ իրենց միութենէն առաջ կու գայ ,
 ածխային քրոշ կը զուրցուի :

Թէ ինչպէս կ'ըլլայ այդ բանը քեզի
 չեմ կրնար զուրցել : Կազ մըն է , կամ
 թէ լաւագոյն կ'ախորժիս , օդ մըն է .
 վասն զի երբ կազ կ'ըսենք , անզղիա-
 բէն խօսք մըն է որ կ'արտաբերենք , և
 կը նշանակէ օդ : Այդ բառն 'ի պատիւ
 երեսաց Բրիտոլէյ անզղիացւոյն ընդու-
 նեցանք , որ առաջինն եղաւ այլևայլ

տեսակ օգոց կամ կազերու վրայ առաջին հմուտ քննութիւններն ընելու: Ուստի չեմ կրնար քեզի ըսել թէ ուր կըրնաս ամխային թթուն տեսնալ: Երբ մէկն անոր վրայ կը նայի, բան մը չի տեսնար, ինչպէս չկրնար նաև պարապ գաւաթի մը մէջ եղած օդը տեսնալ, Բայց կրնամ ըսել քեզի թէ ուր կը գըտնուի, գուցէ դու ալ առանց անունը գիտնալու, գնոյնը կը ճանչնաս:

Կը յիշես ինչպէս հօրդ տօնին օրը սեղանին վերջը շիշ մը Շամբանեայի գինի խմեցին: Կը ծիծաղիս: Կ'երևայ թէ քեզի ալ խմցուցին անկէ, և լեզուդ կծեց, ստոյգ չէ: Խիցը ցատքեցընողը՝ ամխային թթուն էր, որ շիշին մէջ գինիին հետ սխմուած բանտուած էր, և երկաթ թեւն, որ զխիցը կապած կը բռնէր՝ վերցուածին պէս, խիցն ուժով մը նետուեցաւ: Ան որ գաւաթին մէջ շաշելով բարակ սպիտակ փրփուր մը կը հանէր, որուն շառաչը կարծես թէ խմողաց չլթունքները կը հրաւիրէր, գինիին մէջ մնացած ամխային թթուն էր, որ հազարումէկ պղպղակներով անոր մէջէն կը փախչէր: Լեզուդ կծողը նոյն այդ ամխային թթուն էր, որ ըստ որում թթու կը խայթէ. և անունն ալ թթուութենէն կ'առնու:

Դարձեալ ամխային թթուն է որ ըզգարեջուրը և շիշերու մէջ դրուած նոր գինին կը փրփրացընէ: Նոյն թթուն պատճառաւ է որ կաղային ջուրը և կաղային լեմոնաջուրը կը շաշէ ու կը կծէ. ուստի և ասով կարելի չէ որ քեզի չար մէկ մը երևնայ: Սակայն վրան մի վրատահիր: Այս ալ ուրիշ շատերու կը նրմանի, որ ոգելից են, խօսակցութիւնը կը գուարթացնեն և սեղանի ընկերութիւնը դրօսալի կ'ընեն. սակայն իրենց ընկերութիւնը մահադոյժ է այն անձին որ ինքզինքը անոնց կու տայ: Այդ չըքնաղ ամխային թթուն մահացու թոյն մըն է անոր որ իր թոքոց անցքը իրեն առջին ազատ կը թողու:

Գիտես թէ վերջերս քու դայեակդ ինչ սաստիկ գլխու ցաւ զգաց, քու յօժարակամ աղտոտած բազմաթիւ ճեր-

մակեղէնները՝ երկրթէ անցնելով. այդ գլխու ցաւը գիտցիր որ քու պատճառաւ կրեց: Որովհետև հարկ եղաւ որ իր երկաթները տաքցընող ածուխներուն վրայ երկայն ատեն գլուխը ծռած կենայ, գլխու ցաւը բռնեց զինքը: Այրած ածուխը, բնածուխ ըսել է, որ օդուն թթուածնին հետ կը միանայ. հիմա այդ բանը գիտես: Այն անիծած ծնունդը հեղեղաբար կրակէն կ'ելլէ, և խեղճ աղջիկը, առողջութեանը վերցուցածէն քիչ մ'աւելի շնչած ըլլալուն համար՝ հարկ եղաւ որ հիւանդ պառկի: Աղէկ գիտէ որ սենեկին դուռը բաց թողուած էր զով օդուն մուտք տալու համար, և նաև ծխնելոյց մըն ալ կար որ ամխային թթուն ելլէ երթայ: Ասոր համար է որ միայն գլխու ցաւով մը ազատեցաւ: Սակայն կրնայ ըլլալ որ անանկ դժբաղդներու վրայ ականջը խօսք հասնի, որ կեանքէ ալ ձանձրացած ամխի պղտի կրակարանով մը սենեկին կը փակուին, յետ աղետալի զգուշութեամբ մը սենեկին բոլոր ծակերը աղէկ մը գոցելուն: Երբ դրացիները սենեկին լուծեանը վրայ անհանգիստ՝ դուռը կը խորտակեն, դիակէ մը զատ ուրիշ բան չեն գտներ: Հապա այնչափ քաջ գործաւորք, որոնց վրայ օրագիրք շարունակ կը խօսին, որ կոյր զկուրայն երկայն ատենէ 'ի վեր փակուած հորերու մէջ կ'իջնան, և յատակը հասածնուն պէս կը մեռնին. շատ անգամ հոն տեղ երկայն ատենէ 'ի վեր հաւաքուած ամխային թթուն է որ թունաւոր շընչովը զանոնք կայծակնահար կը մեռցընէ:

Թերևս ուզենաս հարցընել ինծի թէ ինչո՞ւ համար այսպիսի անախորժ պատմութիւններ կը պատմեմ քեզի, և թէ ինչ կ'ուզեմ հետեւընել իմ ամխային թթուովս: Ասիկայ կարծածէդ աւելի օգտաշահ է քեզի, ազնիւ դու: Դու և ես, և բոլոր հանդիպած մարդիկդ իսկ, և նաև նոյն իսկ կենդանիք, որովհետև իրենց մարմնոյն մեքենայն ալ մերինին նման է, ամենքս ալ առհասարակ ամխային թթուի պղտի գործատուններ

ենք : Յայտնի բան է . որովհետև մեր բոլոր մարմնոյն մէջ վառած ածխի կրակ մը կայ , հարկ է նաև որ արեան բերած ածխային թթուածինը մեր գործարանաց մէջ գտնուած բնածխին հետ միանալով ծնունդ մը յառաջ գայ . մեր կուրորդ ծխնելոյզ կ'ըլլայ այն ատեն , ուսկից այդ ծնունդը կ'ելլէ կ'երթայ : Եթէ ներսը տունը մնար , զմեզ մէկէն կը սպաննէր :

Ահա եղածն այս է : Քանի որ արիւնը սրտէն ելլելով իր շրջանը կ'ընէ , իր բովանդակած թթուածինը կը կորսնցընէ , և անոր փոխանակ՝ կիզումէն առաջ եկած ածխային թթուն կը ժողուէ . անանկ որ երբ թղբերը կը դառնայ՝ ածխային թթուով լեցուն է : Հոնկէ թթուածնի նոր պաշար մը կը ծծէ , և մի և նոյն գործողութեամբ իր առատ ածխային թթուն դուրս կու տայ , որ կուրծքին շարժմամբը շնչառութե ժառանգող օդուն հետ մէկտեղ մարմնէն դուրս կ'արտաքսուի : Դիւրաւ կ'ըմբռնես որ այդ մարմնոյն մէջ մտած օդը ելածին հետ մի և նոյն չէ , և թէ նոյնը իբր զբոսանք երկրորդ անգամ մըն ալ ուզենաս շնչել , նոյն ծառայութիւնը չընել քեզի : Եւ յիշուի , իր թթուածնին մէկ մասը կորուսած է , և ածխային թթուն որ քաղելով հետը առաւ , զինքը նորէն շնչելովդ քեզի կը դարձընէ : Եթէ երրորդ անգամ մըն ալ նորէն 'ի քեզ դառնայ , յոռեգոյն կ'ըլլայ . և քիչ մըն որ այսպէս յամառելով միշտ մի և նոյն օդը շնչես , թթուածինը միշտ նուազելով , և ածխային թթուն հետզհետէ միշտ շատնալով , այդ օդը որ սկզբան քեզի կեանք կու տար , վերջապէս քեզ կը սպաննէ : Եթէ այդ բանը տեսնել կ'ուզես՝ փորձէ զքեզ պզտի արկղի մը մէջ փակել տալու ուր օդը չկարենայ նորոգուիլ , կամ գոնէ քիչ մը նեղ և աղէկ գոց գզրոցի մը մէջ . վերջէն ինծի ըլլալիքը կը զուրցես : Հարկ չկայ անոր մէջը ածուխ այրել : Քու պզտի վառարանիդ մէջ բաւականապէս կ'այրի , և դու ինքզինքդ կրնաս թունաւորել :

Կը տեսնես ինչպէս իմանհաճոյ պատ-

մուծիւններս քիչ մը քեզի կը վերաբերին , և զանոնք զիտնալը աղէկ է : Այլ հիմա ըսէ ինծի երբ հարիւր հոգւոյ չափ բազմութիւն մը , որ լաւագոյն կ'ըլլար հարիւր ածխային թթուի գործատուն ըսէի , ամբողջ իրիկուն մը , և երբեմն ալ ամբողջ գիշեր մը , անանկ տեղ մը կը դիպուին կը մնան , ուր հազիւ թէ իրենց երթեկուցութեան բաւական միջոց կայ , ըսէ ինծի , այնպիսի տեղ պատշաճաւոր է պզտի օրիորդաց առողջութեք , որոնց արիւնը այնպիսի շուտ ընթացք ունի , և որոնք թթուածնի այնչափ պէտք ունին . և թէ աղէկ չեն ըներ զիրենք անանկ տեղուանք չտանելու : Զբօսալի բան մըն է գիտեմ . սակայն ճշմարիտ զբօսանք անոնք են՝ որոնց համար շատ սուղ հատուցմունք չըլլուիր : Ինծի հանդիպած է նոյն իսկ ճրագներուն լուսոյն նուազիլը տեսնալ , և յանկարծակի դեղնիլ այն մարդածախ ժողովատեղեաց մէջ , ինչպէս թէ ուզենային զգացընել այն անխոհմտներուն որ պատուհանները բանալու ժամանակ կը հասած էր :

Եւ այս բանս ինծի դէպք մը կը յիշեցընէ , որ քիչ մնաց կը մոռնայի : Ճշրագները մեզի կը նմանին : Վառելու համար թթուածնի պէտք ունին . և մեզի պէս , իրենք ալ ածխային թթուին մէջ կը մարին : Սակայն մեզի պէս ալ , և նա մանաւանդ մեզմէ ալ աւելի , ածխային թթու կը շինեն , որովհետև աւելի ալ ածուխ կ'այրեն : Կը հետեւի որ այն շողջողուն լոյսը , որուն համար ժողովականք այնչափ զուարթ են ու պարծենկոտ , պարզապէս վտանգ մ'աւելի է : Այդ ճրագներուն իւրաքանչիւրը , որ այնչափ շուտ առատութեամբ կը գործածուին , վախնալով միայն որ չըլլայ թէ այրելու բաւական չըլլան , քաղցած կոչնական մը կը նմանի , որ ժողովականաց տրուած թթուածնին շնչին բաժնէն անյազաբար կը լափէ : Այդ , հանդիսին ատեն , զուարթ բոցերուն իւրաքանչիւրէն , ածխային թթուն խուռն սաստկութեամբ կը ցայտէ , և պարողաց արտաշնչած թունաւորեալ կազին ա-

հաւոր կոհակները կը շատցնէ: Եւ նա յէ, ուրիշ դէպք մըն ալ ըսելու կը մոռնայի: Պարելու հետ են: Տեսանք վերջին անգամուն թէ պարը որչափի կը նստի: Կրակը աւելի երազաբար բռնկեցնելու է, այսինքն շատ աւելի թըթուածին սպառելու է միանգամայն, և կրկնապատկել, եռապատկել ածխային թթուի գործատան գործունէութիւնը, և այդ ճշդիւ այն ատեն՝ որ շատ հարկաւոր էր այդ գործունէութիւնը կարելի եղածին չափ ծանրացրնել: Այս գործէս ետքը եթէ երկրորդ օրը երեսները գունաթափ կ'ըլլան, զարմանալու չէ: Ինծի զարմանք տուողն այս է թէ բոլոր այդ մարդիկ, յետ իրենց խեղճ թղթոց այնպիսի ընծայ մը տալուն, ինչպէս հիւանդ անկողին պառկելու չեն բռնադատուած: Այլ եթէ ևս ոտքի վրայ կեցած կը շրջին, հաւտա՛ որ լաւագոյն չեն գտնուիր. և այդ բանը միշտ կը հանդիպի, մանաւանդ եթէ ստէպ նոյն գործոյն կրկնութեանը դառնան:

Հիմա ըսէ ինծի թէ ինչ կը մտածես առջի ըսածիս վրայ, թէ աշխատանքին պարը միւսէն շատ աւելի կ'աժէ:

Նոյն բանը կրնամ ըսել նաև տեսարանաց սրահներուն նկատմամբ, այն զբօսանաց տեղիք, որ կարծես թէ դիւմամբ հնարուած են արիւնը աղքատցընելու, և այն երջանիկ մահկանացուաց առողջութիւնը ապականելու, որոնք ամեն իրիկուն թատր գալու կը փութան որպէս զի իրենց թղթերը ածխային թըթուով լեցընելու իրաւունքը գնեն, չուզելով ուրիշ բանի վրայ խօսիլ: Դիւրաւ կ'ըմբռնես թէ այդ տեղուանք քու պզտի թղթերդ ունեցողներուն պատշաճ չեն, և այդ բանը գիտնալով պիտոր չդժկամակիս, եթէ քեզ անանկ տեղուանք չուզենան տանիլ: Մեծ մարդիկ անկէ անփնաս կ'ելլեն, վասն զի մարդկային մեքենայն անանկ զարմանալի առաձգականութիւն մը կը բովանդակէ յինքեան, մինչ այնու, ձիւրով կարող կ'ըլլայ անփնաս ելլել այն ամեն վտանգաւոր դիրքերէն, որոնց մէջ իր տէրերը զինքը անզգուշաբար կը ձգեն: Սա

կայն այս բանիս համար ալ լաւ է որ այն մեքենայն բոլորովին ձեւացած ըլլայ. վասն զի եթէ շատ կանուխ չարչարուիլ սկսի, վտանգի մէջ կ'իյնայ բոլորովին եղծանելու: Այդ բանը նայէ զուրցես քու դպրատուն գացող եղբորդ ալ, որ հիմակուրնէ ինչպէս մեծ մարդ մը ըլլար, սիկառին վարժութիւնը կը փնտռէ: Եթէ իր թղթերը խօսելու կարողութիւնը ունենային, անշուշտ իրեն կը զուրցէին որ այն հասակին մէջ այդպիսի բան մը իրենց համար շատ խիստ է, և զոնէ սպասելու է որ իրենց հարցաքննութեան ժամանակը անցնի:

Սակայն զգուշանանք չըլլայ թէ այդ արգոյ անձին հետ աւրուինք, ունայն տեղ իր պարտիզին մէջ քարեր նետելով, ուր ընելու գործ մը չունին: Քեզի նկատմամբ, սիրելի օրիորդ, իմ այս օրուան դասէս, զորես դայեկի մը պատմութենէն շատ աւելի ահաւոր կը գըտնեմ, որովհետև ամենօրեայ դէպքերու վրայ հիմնեալ է, ահա այս բարոյականը քաղելու ես. զուարճութիւններդ նայէ բաց օդու մէջ փնտռես: Ամառ ատեն այն ժամուն որ կանթեղը կը վառեն, մօրդ ազնուութեամբ մը գիշեր բարի զուրցէ ու գնա պառկէ: Չմեռատեն խուցդ քաշուելէդ յառաջ մի սպասեր որ մեծ մարդոց սենեակը շատ ածխային թթուով լցուի. այլ իբր խոհական աղջիկ խնայէ այդ խեղճ արեանդ որ անանկ գործունեայ ու յարգելի ծառայ մըն է: Գիտցիր որ եթէ զինքը շատ նեղացրնես, բոլոր կենացդ մէջ քեզի դէմ պիտոր տրտնջէ: Կարելի չէ ինչպէս դայեակը կը փոխեն, անանկ ալ այդ ծառան փոխել...:

Կը շարունակուի:

ԱԼՓՈՆՍԵՒ ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆԻՆ ՄԵԶ
 ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԱԾ ԵՈՒՆԵՐԸ
 (Տես էրես 216-217)

Գերմանիոյ մէջ մասնաւոր խնամք մը կը տեսնուի վերջի տարիներս՝ շանց ցե-